

Dags att plocka fram skämskudden

Svenska Dagbladet den 31 augusti 2018

När skogsbränderna härjade som värst i Sverige i somras möttes jag av medlidsamma blickar och oroliga frågor från kollegorna på universitetet i Berlin. Tyskar är ju, som bekant, svaga för Sverige och för svenskarna. Att skogarna i närheten av orten där kollegorna hyrt stuga, eller parkerat sina husvagnar, stod i brand upprörde många även i Tyskland.

Nu gör jag mig redo för medlidsamma blickar igen. Den 10 september är det dags. Dagen efter det svenska valet, då kaos kommer råda och ett nationalistiskt parti med rasistiska rötter med största sannolikhet kommer att få sitt starkaste stöd någonsin. Gemene tysk har inte så bra koll på Sverige att de vet att det här är på väg att hända, men när det väl har hänt kommer det bli stora rubriker även här. Och de medlidsamma blickar jag då kommer att få kommer kännas rätt annorlunda: ett valresultat är ju, trots allt, självförvållat på ett sätt som skogsbränder sällan är.

Hur kunde detta hända, kommer mina kollegor att fråga. I Sverige, av alla ställen. Sverige som i många tyskars ögon representerar det perfekta samhället. Svenskarna som är så trevliga, smarta och toleranta – hur kan de rösta så här? Och jag kommer att försöka förklara, så gott jag kan, men kommer inte att kunna sticka under stol med att även jag är förtvivlad över att ett så obehagligt parti fått så stort stöd. Och lika frustrerad över att de andra partierna fortsätter att vara oförmögna att erbjuda ett tillräckligt attraktivt alternativ för alla dessa väljare.

Tyskland är antagligen på väg åt samma håll. Att det immigrationskritiska partiet AfD fick knappa 13 procent i förra årets parlamentsval var en chock för tyskarna. Men AfD har trots allt inte nazistiska rötter, och 13 procent är ju i alla fall inte 20. Så kommer mina kollegor att säga, och så kommer den medlidsamma blicken vara där igen: Stackars, stackars Sverige. Och stackars, stackars svenskarna.

Så det blir skämskudde i högsta hugg. Dels framför tv:n på kvällen den 9:e, men även på jobbet dagen efter.

Johanna Möllerström